

תלמודו בידו

דף לג עמוד ב

א] מדוע דישון המזבח הפנימי קודם להטבת נרות המנורה ?

ב] כמה היו השלחן והמנורה משוכים מן הכותל של ההיכל ?

ג] מדוע מניחים תפילין של יד קודם תפילין של ראש ?

ד] לאבא שאול, מהו סדר הטבת נרות המנורה, ומנין ?

א] לפי שאין מעבירים על המצוות. ובעת שמזדמנת לאדם מצוה, יש לו לעשותה מיד. שנאמר "ושמרתם את המצוות", ודרשו "המצוות", שאין להחמיץ עשיית מצוה. והרי הנכנס להיכל פוגע תחילה במזבח הקטורת העומד סמוך לפתח ההיכל. שאין להעמידו בין השלחן למנורה, שנאמר "ושמת את המנורה נכח השלחן". היינו שהמנורה והשלחן צריכים לראות זה את זה, בלא חציצה ביניהם.

ב] שלחן: שתי אמות ומחצה. כדי ששני כהנים יוכלו לעמוד בין השלחן לכותל בשעה שמסדרים את לחם הפנים החדש על השלחן. עוד שני כהנים עמדו מצד דרום של השלחן, כדי לסלק את הלחם הישן. מנורה: שתי אמות ומחצה. שנאמר "המנורה נכח השלחן", שתהא במקביל לשלחן.

ג] מפני שפוגע בזרועו קודם שמגיע לראשו, ואין מעבירים על המצוות.

ד] הדין: הטבת חמשה נרות של המנורה, עבודת דם התמיד, והטבת שני הנרות הנותרים. המקור: בהטבת חמשה נרות נאמר "בבקר" שלש פעמים, פעמיים בענינה, ואחד מן הייתור של "בקר" שבשני גזירי עצים שניתוסף לכאן. [בסדרו שני גזירי עצים נאמר "בבקר בבקר", ושניהם מיותרים]. בדם התמיד נאמר "בבקר" פעמיים, אחד בענינו, ואחד מן הייתור כנ"ל. בהטבת שני נרות אף שנאמר "בבקר" פעמיים, מתאחר הואיל ואינו מכפר.